630/01

Den 22. oktober 2001 blev i sag nr. 55.064:

xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over selskabets behandling af en anmeldt kaskoskade.

Det fremgår af sagens akter, at det forsikrede køretøj den 9/1 1999 var impliceret i et færdselsuheld. Klageren havde været fører af køretøjet, og hans promille blev efterfølgende målt til 1,70 (mindsteværdi). Klageren indleverede bilen på et autoværksted, der iværksatte reparation af køretøjet. De samlede reparationsudgifter beløb sig til 94.108,28 kr., og værkstedet fremsendte fakturaen til selskabet, der betalte reparationsomkostningerne.

Selskabet fik efterfølgende politirapporten til gennemsyn – herunder analyseerklæringen fra Retskemisk Afdeling. Rapporten blev returneret til politiet ved skrivelse af 27/1 1999. Den 10/4 2000 krævede selskabet de afholde reparationsudgifter refunderet af klageren under henvisning til, at skaden skyldes klagerens selvforskyldte beruselse. Den 8/6 2000 og den 10/7 2000 rykkede selskabet for betaling. Efter yderligere henvendelser fra selskabet til klagerens advokat blev der den 13/10 2000 udtaget stævning mod klageren. Retten i Horsens har efterfølgende oversendt sagen til nævnet.

Af politirapporten fremgår bl.a.: "Ved vor ankomst til uheldsstedet, traf vi part 1, som tydeligt havde en del balancebesvær. Der blev desuden truffet vidnet H.H., samt part 3, U.B. Part 1, blev hensat i patruljevognen og der blev forsøgt en alco-test af part 1, som dog mislykkedes, idet part 1 ikke kunne - eller ikke ville blæse i alcometeret. Han blev derfor kl. 0150 erklæret for anholdt. Part 1s personbil holdt med fronten mod øst og lidt skråt på vejen. Der var en kraftig skade på fronten af bilen, som havde bevirket at begge airbags var gået. Skaden på part 1s personbil kunne ikke stamme fra påkørselen af de 2 parkerede biler, som ligeledes holdt på Odinsgade. Part 2s personbil holdt med fronten mod øst. Der var følgende synlige skader: bagerste kofanger og anhængertræk trykket. Part 3s personbil holdt med fronten mod vest. Der var følgende synlige skader: højre side ved forreste hjul ridset. Part 2 og part 3s personbiler havde holdt lovligt på stedet. Der var på kørebanen et bremsespor stammende fra part 1s bil. Sporet var på ca. 1 m. Odinsgade er en lige vej, som er asfalteret. Gaden er normalt bred og '3' biler kan passere hinanden."

Selskabet har i skrivelse af 23/2 2001 til nævnet bl.a. anført: "Klagerens bil er sat på værksted af klageren og taksator er tilkaldt trods klagerens viden om at han var spirituspåvirket ved ovennævnte skade. Taksator har ikke haft anmeldelse ved besigtigelsen af køretøj, han har derfor ikke haft mulighed for at tage forbehold i sagen. Værkstedet fremsender fakturaen til selskabet, idet der ikke er taget forbehold for reparationen. I henhold til modtaget politirapport fremgår det at klageren har en promille på 1,7. Det fremgår af politirapporten, at klageren har balancebesvær og politiet vurderer ham kraftigt påvirket, hvorfor klageren anholdes. Selskabet har haft en udgift i en sag, der ikke er dækningsberettiget jf. fors.bet afsnit 3 pkt. 6, 6.6, hvorfor selskabet kræver skadesudgiften retur fra klageren. Kravet er ikke forældet jf. FAL § 29, idet stævningen er udtaget den 13.10.00."

Klagerens advokat har heroverfor i skrivelse af 8/3 2001 til nævnet bl.a. anført: "Sagsøgte har på intet tidspunkt bestridt eller skjult, at han kørte i spirituspåvirket tilstand. Det fremgår af skadesanmeldelsen til sagsøger, at der er optaget politirapport, og at han blev spiritusprøvet. På anmeldelsestidspunktet kendte sagsøgte ikke resultatet. Uheldet sker natten til lørdag den 09.01.1999, fordi han bliver blændet af en modkørende bil. Han får bilen fragtet til Toyota for at høre, hvordan han skal forholde sig. Det op-

lyses, at han skal lave en skadesanmeldelse til sagsøger, som derefter vil tage sig af behandlingen af sagen. Sagsøgte har ikke meddelt Toyota, at reparationen skulle iværksættes, ligesom han ikke har set nogen taksation af bilen. Det gøres gældende, at det er sagsøger selv, der har meddelt Toyota, at reparation skulle foretages. Sagsøgte modtager bilen efter reparation i den tro, at alt er, som det skal være. Først mere end 1 1/4 år efter uheldet, ved brev af 10.04.2000, meddeler sagsøger, at man vil gøre regres gældende pga. spiritus. Først på dette tidspunkt får sagsøgte at vide, hvad reparationsudgifterne har andraget. Bilen er repareret for kr. 94.108,28, hvilket beløb overstiger bilens handelsværdi. Det afvises således, at klageren i ond tro har tilkaldt taksator. Dels var klageren ikke i ond tro, og dels har han ikke tilkaldt taksator og ej heller meddelt, at reparation skulle iværksættes. Der foreligger betydelig passivitet fra forsikringsselskabets side, henset til det forhold, at man vil gøre gældende, at der ikke foreligger dækningsberettiget skade, hvilket kunne være gjort gældende straks."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Afsnit 3. Kasko- og Brandforsikring … 6. Hvilke skader er dækket** Forsikringen dækker enhver skade på køretøjet samt tab af køretøjet ved tyveri eller røveri **bortset fra** … Ud over de forannævnte er følgende skader undtaget, når forsikringstageren, dennes ægtefælle/samlever, hjemmeboende børn, eller den faste bruger er fører. Ved anden fører end de ovenfor anførte er forsikringstageren dækket, medmindre det godtgøres, at han var vidende om, at der forelå sådanne omstændigheder, eller at hans ukendskab hertil skyldes grov uagtsomhed: … 6.6. *skade forvoldt, mens køretøjet blev ført af en person, der var beruset, se Forsikringsaftalelovens § 20 og Færdselslovens § 53 …"*

Nævnet udtaler:

Der er efter de foreliggende oplysninger tale om et tilfælde af spirituskørsel under omstændigheder, hvor der efter de gældende forsikringsbetingelser og nævnets praksis klart ikke vil være nogen kaskodækning, og klageren kunne efter uheldet ikke have nogen berettiget forventning om, at selskabet ville erstatte kaskoskaden.

Hvorvidt selskabet efter alligevel at have betalt reparationsomkostningerne nu kan kræve beløbet tilbagebetalt af klageren, er et spørgsmål, der ses at måtte afgøres efter almindelige formueretlige regler om tilbagesøgning af betaling erlagt i urigtig formening om skyld, såkaldt "condictio indebiti", og som nævnet ikke har nogen særlig forsikringsretlig sagkundskab til at afgøre. Dette spørgsmål findes derfor rettest at burde afgøres under den allerede verserende retssag, jf. herved § 4 i nævnets vedtægter.

Efter det således anførte

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand